

Dönüşü Olmayan Kredi 1

– Özçiçek · 06 Ağustos 2015

Aradan çok zaman geçti,karanlıkta kalan anıları anlatmakta zorluk çekersem,kalanını yorumlarınızı latamamlayacağınıza güveniyorm.Çünkü insan olarak hepimiz aynı yolun yolcusuyuz ve geridekilerin çoğunu unuturuz.Kalanlarsa yaşamımız boyunca bizi ya mutlu eder,yahut kahreder.

Yaşlandıkça yanılığımızı,daha iyi anlar,daha derinden yorumlarız.Keşkeleri davet ederek Okul tatillerinde,tarımla uğraşırdım.Kırılan bel sapının,yenisini almak üzere şehre giderken komşu-

nun çocuğu bir oğlumun olduğunu müjdeledi.Ben de kendisine bir lira bahşış verdim ki(aylığımın onsekizde biriydi) mahallenini bütün çocukları,Şükrü'ye imrenirken ben de sana her babanın yaptığı gibi,görevimi yerine getirmeye başlamıştım.

Ne de olsa oğlandın,ve toplumda yeriniz başkaydı.Gelecekte güvencemiz olacağından size yapacağımız her yatırım bizim sigortamızdı.

Doğduğun da rahmetli deden,kolları arasına alarak,kulağına ezan okumuş,bir kaç duayı da mırıl-da-narak"Karun kadar zengin olsun torunum " demiş ve adını da Harun koymuştu.Çünkü o yamalı şalvar giymekte

tabanı yırtık çarığından ayaklarına batan dikenlerden bıkmış,varsıllık kendisine yaklaşmayan amma çok arzu ettiği hayalini süsleyen bir anka kuşuydu.

Yine de bu haliyle,çocuklarına borçlarını ödemek için geceyi gündüze katıyordu.Anne ve babaların alın yazısı bu.Ben de babalık yükünü omzuma aldığımdan beri,harcamalarımaya devam ediyorum.Hemde seve seve hiç yüksünmeden.

Köylü olduğumuzdan bir kaç koyunumuz ve ineğimiz bulunur.sütlü maddelerse harcama dışıdır.

Hatta meyve vesebzeler de.Eskiden şimdiki gibi cici ambalajlı mide aldatan,kalitesi şüpheli şekerleme çeşitleri yoktu.Kandırmaca reklamlar,köylere kadar ulaşamıyordu.Yiyecekleri kendimiz ürettiğimizden,giyim eşyasıyla borcumuzu ödemeye devam ederken tanıımı zor bir sevgiyle seni seyrediyor ve gurur duyuyordum.

Şehre indiğim bir gün,vitrinleri gözlemlerken el örmesi kar gibi beyaz ipek türü çocuk takımını görünce,içeri girip pazarlığa başladım.Şimdiki gibi enflasyon yoktu amma,pazarlık geçerliydi.Esnaf ta buna alışkın olduğundan malın değerini yüksek tutardı.

Şark şeytanlığını iyi bildiğimden Kayseri oyununa düşmek istemiyordum.Yirmi altı liralık mali onsekiz liraya indirirken sana olan kredi borcumu ödemeye devam ediyordum.Evlât sevgisinin verdiği özel duygularla..

Paket koltuğumda,köyün yolundaydım.hayalen seni giydirmiş olarak seyrede seyrede o heyecan verici hislerle uzun yolları kısa etmiştim.Minnacık yüzünle çocuksu bakışlarla teşekkür edercesine bana tatlıca gülümsüyordun.Ağaçları sıkı sıkı saran bir sarmaşığa benziyordu bu sevgi...

Anamın bu pahalı takımın gereksizliğin vurgulamasına karşın,banyosunu yaptırıp takımı özenle giydirmiştik.Duyduğumuz kıvanç belki dünyanın en doyulmaz zevkiydi.

Küçüktün kemiklerin tazeydi,bedenine hakim olamıyordun. Banyo ve giyim sırasında ki hareket-ler seni epey yormuş olmalı ki,gözlerini kapayıp,uykuya dalıverdın.annenin ve benim duduğumuz heyecandan haberin bile yoktu.O kadar güzeldin ki:yeryüzüne inmiş bir melek gibiydin.Bu mucizenin benim olup olmadığının düşüncesi altında kıvanç krizleri geçiriyordum.annenle paylaştığım bu mutluluk yuvamızın sevgi ve sürekliliğini sağlıyordu.

Sonra mı?Günden güne büyümeye başladın,bir önceki giysilerin dar geliyor bedenine.Hele o minik ayakların var ya,terlikleri bırakıp da,papuca doğru yol alınca ayakkabı yapımcılarının neden fakir olmadıklarını anlamaya başladım...Kısa zamanda yıpranıp yırtılıyor yahut küçülüyor,kullanılmaz hale geliyor.

.....Arkası yarın